

کتاب دانیال - شماره دو

بت پرستی

Jeff Pippenger

2023-11-23

قصه دارم نشان دهم که «هفت بار» لایوان باب بیست و شش چگونه در کتاب دانیال «در برابر دیدگان پنهان» است، و نیز نشان دهم که این امر به دست عاملان انسانی‌ای پنهان شد که خدا برای ارائه «سنگی» که در کتاب دانیال موجب لغزش می‌شود به کار گرفت. پیروی از نور این ارائه نیازمند «یکپارچگی» است. تعریفی که از یکپارچگی مد نظر دارم، سازگاری در اعمال، ارزش‌ها، روش‌ها و اصول فرد است. این امر ایجاب می‌کند که به آنچه در کلام خدا مکشوف شده پایبند بمانیم، حتی اگر آنچه مکشوف شده با اندیشه‌های انسانی متناقض با کلام خدا سازگار نباشد.

درستی کامل باید نزد هر دانش‌آموز گرامی داشته شود. هر ذهنی باید با توجهی موقرانه به کلام وحی شده خدا رو کند. نور و فیض به کسانی عطا خواهد شد که بدین‌سان از خدا اطاعت کنند. ایشان چیزهای شگفت را از شریعت او خواهند دید. حقایق عظیمی که از روز پنتیکاست بی‌توجه و نادیده مانده‌اند، بناست از کلام خدا در خلوص اصیل خود بدرخشند. برای آنان که حقیقتاً خدا را دوست دارند، روح‌القدس حقایقی را که از ذهن محو شده‌اند آشکار خواهد کرد و نیز حقایقی کاملاً نو را مکشوف خواهد ساخت. کسانی که گوشت پسر خدا را می‌خورند و خون او را می‌نوشند، از کتاب‌های دانیال و مکاشفه حقایقی الهام‌شده از روح‌القدس خواهند آورد. آنان نیروهایی را به حرکت در خواهند آورد که نتوان آن‌ها را مهار کرد. لب‌های کودکان گشوده خواهند شد تا اسراری را اعلام کنند که از ذهن‌های آدمیان پنهان بوده‌اند. خداوند چیزهای احمقانه این جهان را برگزیده تا حکیمان را رسوا سازد، و چیزهای ناتوان جهان را برگزیده تا نیرومندان را رسوا سازد. اصول تعلیم و تربیت مسیحی، ۴۷۴.

نمونه‌ای ساده هم از خطای انسانی‌ای که در کتاب دانیال یافت می‌شود و هم از بی‌میلی به پایبندی به کلام خدا را می‌توان در واژه‌ای یافت که در باب هشتم دانیال به «روزانه» ترجمه شده است. صداقت ایجاب می‌کند که اگر الن وایت، همان‌گونه که کرده است، درباره آن واژه اظهار نظر کرده باشد، ما به‌عنوان ادونتیس‌های روز هفتم که مدعی پایبندی به روح نبوت هستیم، خودبه‌خود از تفسیر او درباره آن واژه برای جهت‌دهی به درک خود استفاده کنیم.

«سپس دیدم که در ارتباط با «دائمی»، واژه «قربانی» به واسطه خرد انسانی افزوده شده و به متن تعلق ندارد؛ و اینکه خداوند دیدگاه درست آن را به کسانی عطا کرد که فریاد ساعت دآوری را سر دادند. زمانی که اتحاد وجود داشت، پیش از ۱۸۴۴، تقریباً همه درباره دیدگاه درست «دائمی» هم‌نظر بودند؛ اما از ۱۸۴۴ به بعد، در میان آشفتگی، دیدگاه‌های دیگری پذیرفته شده و تاریکی و سردرگمی در پی آمده است.» ریویو و هرالده، ۱ نوامبر ۱۸۵۰.

می‌توانستیم وقت زیادی را صرف این دو جمله کنیم، چون وقتی سرانجام در کتاب «نوشته‌های نخستین» گنجانده شدند، ویراستاران انسانی تعریفی گمراه‌کننده از آنچه بیان شده ارائه کرده‌اند، اما آن بحثی دیگر است. برای مقاصد ما تنها می‌خواهیم به دو نکته مرتبط اشاره کنیم. نکته نخست این است که خواهر وایت می‌گوید: «واژه «قربانی» به وسیله عقل بشر افزوده شده و به متن تعلق ندارد.»

آنگاه شنیدم که یکی از مقدسان سخن می‌گفت و مقدس دیگری به آن مقدسی که سخن می‌گفت، گفت: این رؤیا درباره قربانی دائمی و تعدی ویرانگر تا چه مدت خواهد بود، تا اینکه هم

مقدسگاه و هم لشکر زیر پا لگدمال شوند؟ دانیال ۱۳:۸.

آیه قبلی پرستشی است که پاسخ آن را آیه چهارده می‌دهد، و آن پاسخ بیانگر ستون مرکزی و بنیان ادونتیسیم است. و در همان پرستشی که آن نور عظیم را که به‌عنوان ستون مرکزی ادونتیسیم معرفی می‌شود پدید می‌آورد، به ما گفته می‌شود که خرد انسانی با افزودن واژه‌ای به ترجمه آیه دچار خطا شده است.

به‌راستی صدها واژه افزوده در ترجمه کینگ جیمز (۱۶۱۱) کتاب مقدس وجود دارد، اما فقط یک‌بار خدا یکی از آن صدها واژه افزوده را نادرست معرفی می‌کند. و روشن است که آن خطا از سوی وجه انسانی ترکیب انسانیت و الوهیتی پدید آمد که کلام خدا را پدید آورد. مهم‌تر آن که اگر واژه افزوده «قربانی» موجب برداشت نادرست از آیه نمی‌شد، هیچ نیازی به هرگونه شرح الهام‌شده درباره آن نبود. روشن است که چنین است، زیرا شرح الهام‌شده نه‌تنها مشخص می‌کند که آن واژه نباید آنجا باشد، بلکه همچنین تصریح می‌کند که «کسانی که فریاد ساعت دآوری را سر دادند»، از سوی خداوند «دیدگاه درست» درباره «هرروزه» را دریافت کردند. صداقت اقتضا می‌کند که همان دو جمله را دقیقاً همان‌گونه که نوشته شده‌اند به کار ببریم.

کسانی که فریاد ساعت دآوری را سر دادند، «daily» «daily» را به‌عنوان نمادی شناسایی کردند که بسته به زمینه‌ای که در آن آمده است، نمایانگر بت‌پرستی یا روم بت‌پرست است. واژه‌ای که به «daily» ترجمه شده، پنج بار در کتاب دانیال آمده است. هر پنج کاربرد آن به‌عنوان اسم است. این واژه در کلام خدا صد و چهار بار آمده و نود و نه بار به‌صورت صفت به‌کار رفته است، اما در کتاب دانیال فقط به‌عنوان اسم به‌کار رفته است. کسانی که کتاب مقدس کینگ جیمز را ترجمه کردند، این واژه را نود و نه بار به‌صورت صفت دیده بودند؛ بنابراین وقتی به کتاب دانیال رسیدند، کوشیدند آن را نیز صفت بسازند تا با همه دفعات دیگری که به‌صورت صفت آمده بود، هماهنگ باشد. برای این کار، واژه «sacrifice» را افزودند. اما خدا، از طریق الن وایت، گفت که «sacrifice» باید حذف شود، که این بدان معناست که «daily» «daily» باید به‌صورت اسم فهمیده شود.

کسانی که در درون ادونتیسیم با رهنمود خدا درباره این واژه مخالفت می‌کنند، این واژه را به‌عنوان نماد خدمت مسیح در قدس آسمانی تعریف می‌کنند، اما آنان که ندای ساعت دآوری را سر دادند، آن را به‌درستی بت‌پرستی تعریف کردند. ادونتیسیم امروز از نماد یک قدرت شیطانی برای نمایاندن مسیح استفاده می‌کند!

به‌سبب منطق انسانی نادرست، فهم درست واژه‌ای که به «روزانه» ترجمه شده، از ادونتیسیم پنهان مانده است. ادونتیسیت‌هایی که مطالعه خود در باب نبوت‌ها را بر موضوعاتی بنا می‌کنند که در طول سال‌ها به‌طور تصادفی در فصلنامه‌های مدرسه سبت‌شان مطرح می‌شود، به‌تنبلی همان خوراکی را که از طریق آن فصلنامه‌ها پیش آن‌ها گذاشته می‌شود، بی‌چون‌وچرا می‌پذیرند؛ و آن مطالب نیز توسط شبانانی تأیید می‌شود که خود از درستکاری لازم برخوردار نیستند تا اجازه دهند دیدگاه‌های خواهر وایت درباره آن موضوع وارد بحث شود.

تاریخ مناقشه درباره «daily» «daily» حدود سال ۱۹۱۱ به نقطه عطفی رسید؛ زمانی که خواهر وایت به‌صراحت اظهار کرد که کسانی که برداشت پیشگامان از «daily» «daily» به‌عنوان بت‌پرستی را رد کرده بودند و تعلیم می‌دادند که «daily» «daily» نمایانگر خدمت مسیح در مقدس است، برداشت خود را از «فرشتگانی که از آسمان اخراج شده بودند» گرفته بودند (MR 17 20).

حقیقت «روزانه» به‌روشنی توسط خواهر وایت مشخص شده است، و او تعلیم می‌دهد که «فرشتگان مقدس» ذهن ویلیام میلر را هدایت کردند و اینکه «فرشتگانی که از آسمان رانده شده‌اند» ذهن

کسانی را که تعلیم می‌دهند «روزانه» نمایانگر خدمت مسیح در مقدسگاه آسمانی است، هدایت می‌کنند. حقیقت «روزانه»، همان‌گونه که توسط کسانی که ندای ساعت داوری را اعلام کردند ارائه شد، توسط ویلیام میلر کشف شد.

من به خواندن ادامه دادم و هیچ مورد دیگری نیافتم که در آن [«روزانه»] آمده باشد، جز در دانیال. سپس [با کمک یک کانکوردانس] آن واژه‌هایی را که با آن در ارتباط بودند برگزیدم: "از میان برداشتن"; "او «روزانه» را از میان برخواهد داشت"; "از زمانی که «روزانه» از میان برداشته شود"، و غیره. به خواندن ادامه دادم و گمان کردم که بر این متن نوری نخواهم یافت؛ سرانجام به دوم تسالونیکیان، باب ۲، آیات ۷ و ۸ رسیدم. "زیرا راز بی‌قانونی هم‌اکنون در کار است؛ فقط آن‌که اکنون مانع است، تا زمانی که از میان برداشته شود، مانع خواهد بود؛ و آنگاه آن شریر آشکار خواهد شد"، و غیره. و وقتی به آن متن رسیدم، آه، حقیقت چه قدر روشن و پرشکوه نمودار شد! همین است! این همان «روزانه» است! خب، اکنون، پولس از "آن‌که اکنون مانع است"، یا باز می‌دارد، چه منظوری دارد؟ از "مرد گناه" و "شریر"، پاپی‌گری منظور است. خب، چه چیزی مانع از آشکار شدن پاپی‌گری است؟ البته که بت‌پرستی است؛ پس، «روزانه» باید به معنای بت‌پرستی باشد. راهنمای ظهور دوم، ۶۶.

نکته واقعاً هشداردهنده درباره کشف میلر مینی بر اینکه «daily» «daily» نمایانگر بت‌پرستی بود، این است که او حقیقت را کجا یافت. او آن را در بخشی از نوشته‌های رسول پولس یافت؛ بخشی که در آن پولس نه تنها «daily» «daily» را بت‌پرستی تعریف می‌کند، بلکه همان بخشی است که نشان می‌دهد کسانی که محبت حقیقت را نپذیرفتند، گرفتار گمراهی شدید می‌شوند. پذیرش «daily» «daily» به‌عنوان نمادی از خدمت مسیح در مقدسگاه، تعریفی که از فرشتگانی آمد که از آسمان رانده شدند، نماد کسانی در ادونتیسیم است که صداقت لازم برای به‌درستی تقسیم کردن کلام حق را ندارند و بنابراین از پیش مقدر شده‌اند که گرفتار گمراهی شدید شوند.

نمی‌خواهم بحث را از نکته‌ای که در پی شناسایی آن هستیم منحرف کنم. آن نکته این است که «هفت زمان» که در همان رؤیایی شناسایی شده که «روزانه» نیز در آن مطرح است، به دست انسان پنهان شده، هرچند همچنان در برابر دیدگان آشکار است. این صرفاً نمونه‌ای ساده بود از اینکه چگونه یک خطای انسانی در ترجمه که سده‌ها پیش رخ داده و سپس در ذهن‌های انسان‌ها به‌دست فرشتگانی که از آسمان رانده شدند دست‌کاری شده، امروزه در این زمان حساس، درست پیش از بحران نهایی در پایان جهان، به کار گرفته می‌شود تا ذهن‌ها را نسبت به حقیقتی که در واقع آشکارا جلوی چشم‌هاست، کور کند.

در حوالی سال ۱۹۱۰، شورش مربوط به «daily» «daily» تازه در حال آغاز بود؛ دبلیو. دبلیو. پرسکات و ای. جی. دنیلز رهبری کار شیطانی رد فهم بنیادین «daily» «daily» را بر عهده داشتند. مقاله زیر نامه‌ای از همان زمان است که در آن خواهر وایت به دیدگاهی شیطانی می‌پردازد که بر اساس آن «daily» «daily» در کتاب دانیال نمایانگر کار مقدسگاه مسیح است. در آن زمان آن دو نفر ایده مراجعه به کتاب‌های قدیمی پیشگامان و تغییر دادن برداشت پیشگامان به تعریف شیطانی تازه خود را پیش می‌بردند. امید دارم که هنگام خواندن مقاله امانت‌داری را رعایت کنیم.

در این مرحله از تجربه ما، نباید ذهن‌هایمان از نوری ویژه که قرار بود در گردهمایی مهم کنفرانس‌مان بدان بپردازیم، منحرف شود. و برادر دنیلز هم بود که دشمن بر ذهن او کار می‌کرد؛ و ذهن تو و ذهن کشیش پرسکات را فرشتگان از آسمان رانده‌شده تحت تأثیر قرار می‌دادند. کار شیطان این بود که ذهن‌های شما را منحرف کند تا ریزترین جزئیاتی را پیش بکشید که خداوند الهام نکرده بود آن‌ها را مطرح کنید. آن‌ها ضروری نبودند. اما این برای کار حقیقت اهمیت بسیار داشت. و اگر اندیشه‌های شما به سوی ریزترین جزئیات کشیده شود، این کاری است از تدبیر

شیطان. شما می‌پنداشتید که تصحیح چیزهای کوچک در کتاب‌های نوشته‌شده کاری بزرگ خواهد بود. اما مأمورم: سکوت، خود فصاحت است.

باید بگویم: دست از عیب‌جویی بردارید. اگر فقط این مقصود شیطان عملی می‌شد، آنگاه به نظری شما می‌آمد که کارتان در طرح به‌غایت شگفت‌انگیز شمرده می‌شد. نقشه دشمن این بود که همه جنبه‌های به‌اصطلاح قابل‌اعتراض را در همان جاهایی گرد آورد که همه سطوح فکری بر سر آن‌ها هم‌داستان نبودند.

و آنگاه چه؟ همان کاری که شیطان را خشنود می‌کند به وقوع خواهد پیوست. برای بیگانگان بیرون از ایمان ما، تصویری عرضه می‌شد که دقیقاً باب طبعشان باشد، که خصلت‌هایی را پدید می‌آورد که موجب سردرگمی بسیار می‌شد و لحظات طلایی‌ای را که باید با غیرت برای پیش روی مردم نهادن پیام بزرگ صرف شود، به خود مشغول می‌کرد. ارائه‌ها درباره هر موضوعی که بر آن کار کرده‌ایم نمی‌توانستند همگی با هم هماهنگ شوند، و نتیجه آن سردرگم کردن اذهان مؤمنان و نامؤمنان می‌شد. این دقیقاً همان چیزی است که شیطان برنامه‌ریزی کرده بود که رخ دهد — هر چیزی که بتوان آن را به‌صورت اختلافی بزرگ جلوه داد.

حزقیال، باب ۲۸ را بخوانید. اکنون اینجا کاری عظیم در میان است که در آن ارواح غریب می‌توانند نقش داشته باشند. اما خداوند کاری دارد که باید انجام شود تا جان‌های در حال هلاکت نجات یابند؛ و شیطان مبدل خلأهایی را که می‌تواند پر کند و با آن آشفتگی را به صفوف ما بیاورد، به کمال انجام خواهد داد، و همه آن اختلافات کوچک بزرگ و برجسته خواهند شد.

و از همان آغاز به من نشان داده شد که خداوند بار این کار را نه به مشایخ دنیلز و نه به پرسکات سپرده است. آیا باید نیرنگ‌های شیطان دخالت داده شود؟ آیا این «Daily» باید چنان امر بزرگی باشد که برای سردرگم کردن اذهان و بازداشتن پیشرفت کار در این دوره مهم از زمان مطرح گردد؟ نباید چنین باشد، به هر حال. این موضوع نباید مطرح شود، زیرا روحی که با آن وارد می‌شود بازدارنده خواهد بود و لوسیفر مراقب هر حرکت است. عوامل شیطانی کار خود را آغاز خواهند کرد و آشفتگی به صفوف ما راه خواهد یافت. شما هیچ مأموریتی ندارید که به دنبال اختلاف‌نظری بروید که مسئله‌ای آزمایشی نیست؛ بلکه سکوت شما گویاترین سخن است. همه موضوع به روشنی پیش روی من است. اگر شیطان می‌توانست هر یک از افراد خود ما را در این موضوعات درگیر کند، همان‌گونه که قصد کرده است، کار شیطان پیروز می‌شد. اکنون باید کار بی‌درنگ در دست گرفته شود و هیچ [اختلاف] نظری ابراز نشود.

شیطان به آن کسانی که از ما جدا شده‌اند الهام می‌داد که با فرشتگان شریر متحد شوند و در پیشرفت کار ما بر سر مسائل بی‌اهمیت کندی بیندازند، و چه شادمانی [در آنجا] در اردوگاه دشمن برپا می‌شد. متحد شوید، متحد شوید. بگذارید همه اختلاف‌ها به خاک سپرده شوند. اکنون کار ما این است که همه توان جسمی و توان مغز و اعصاب خود را صرف از میان برداشتن این اختلافات کنیم و همگی هماهنگ شویم. اگر به شیطان با آن حکمت عظیم نامقدسش اجازه داده می‌شد که کمترین جای پای پیدا کند، [شادمان می‌شد].

اکنون، وقتی دیدم چگونه عمل می‌کنید، دریافتم که تمام اوضاع و پیامدها چگونه خواهد بود، اگر پیش بروید و به گروه‌هایی که ما را ترک کرده‌اند کوچک‌ترین فرصتی بدهید تا آشفتگی را به صفوف ما وارد کنند. بی‌حکمتی شما دقیقاً همان چیزی خواهد بود که شیطان می‌خواهد. اعلام پرسر و صدای شما تحت الهام روح‌القدس نبود. به من دستور داده شد به شما بگویم که عیب‌جویی شما از نوشته‌های مردانی که از سوی خدا هدایت شده‌اند، از جانب خدا الهام نشده است. و اگر این همان حکمتی است که کشیش دنیلز می‌خواهد به مردم بدهد، به هیچ‌وجه به او مقام رسمی ندهید، زیرا او نمی‌تواند از علت به معلول استدلال کند. سکوت شما در این موضوع،

عین حکمت است. اکنون، هر اقدام مشابهِ عیب‌جویی از آثار مردانی که دیگر در قید حیات نیستند، کاری نیست که خدا به هیچ‌یک از شما سپرده باشد. زیرا اگر این مردان—کشیشان دنیلز و پرسکات—دستورالعمل‌های داده‌شده برای کار در شهرها را دنبال کرده بودند، افراد بسیار زیادی به حقیقت قانع و ایمان‌آورده می‌شدند؛ مردان توانمندی که [اکنون] در جایگاه‌هایی هستند که هرگز به آنان دسترسی پیدا نخواهد شد.

تمام جهان باید یک خانواده بزرگ در نظر گرفته شود. و وقتی چنین چشمه‌ای از دانش برای بهره‌گیری دارید، چرا با وجود شهادت‌هایی که خداوند ما عیسی مسیح داده است، جهان را سال‌ها به حال هلاکت رها کرده‌اید؟ دین راستین به ما می‌آموزد که هر مرد و زنی را شخصی بدانیم که می‌توانیم به او نیکی کنیم.

این نوشته سالیان بسیاری است که چاپ شده است: «ذهن متعادل»، شهادتی خطاب به کشیش اندروز. ذهن را می‌توان پرورش داد تا به قدرتی بدل شود برای دانستن اینکه چه وقت سخن بگوید و چه بارهایی را بر عهده گیرد و تحمل کند، زیرا مسیح آموزگار توست. و من سخت برایت ترسیدم [وقتی دیدمت] که خرد خود را بزرگ می‌شماری و در مسیری گام می‌نهی که اختلافِ آرا را به میان می‌آورد. خداوند مردان خردمندی را می‌خواند که بتوانند هنگامی که حکمت اقتضا می‌کند، خاموشی اختیار کنند. اگر می‌خواهی مردی کامل باشی، به تقدیس از طریق عیسی مسیح نیاز داری. اکنون کاری تازه آغاز شده است، و بگذار حکمت در وجود هر خادم و هر رئیس [یک] کنفرانس دیده شود. اما اینجا کاری بود که سال‌ها پیش باید بدان دست می‌زدی، جایی که لازم بود برای همین کار صداقت را بلند کنی. مسیح به همه قوم خود رهنمودهای ویژه‌ای داد درباره آنچه باید بکنند و آنچه نباید بکنند. و اندک زمانی برای ما باقی مانده تا عدالتِ خداوند را به انجام رسانیم. تو می‌توانی راه خداوند را دریابی. پس از آنکه به ریاست گماشته شدی، دیدم که قصد داری امور را مطابق تدبیر خود پیش ببری. می‌پنداشتی کارهای شگفتی خواهی کرد، کاری که خدا آن را در دستان تو نهاده بود تا انجامش دهی. اکنون، کار تو ستم کردن نیست، بلکه اگر خداوند تو را برای خدمت پذیرفته است، باید هر نیاز ممکن را برطرف سازی. اما تو بسیار زود نشان دادی که حکمت و داوری تقدیس‌شده در تو ظاهر نشده است. مسائلی را با تندى مطرح کردی که مگر آنکه خداوند نوری عطا کند، پذیرفته نمی‌شد.

به من دستور داده شده که چنین اقدامات شتاب‌زده‌ای نباید [انجام] می‌شد [از جمله] انتخاب شما به‌عنوان رئیس کنفرانس حتی برای یک سال دیگر. اما خداوند هر اقدام شتاب‌زده دیگری را منع می‌کند تا زمانی که موضوع در دعا به حضور خداوند آورده شود؛ و چون این پیام به شما رسیده که کار خداوند که بر عهده رئیس نهاده شده، مسئولیتی بسیار خطیر است، شما هیچ حق اخلاقی نداشتید که درباره موضوع «Daily» چنان‌که کردید به تندى سخن بگویید و گمان کنید نفوذتان مسئله را تعیین خواهد کرد. الدر هسکل بود که بار مسئولیت‌های سنگین را بر دوش کشیده است، و الدر اروین و چند مرد دیگر نیز هستند که می‌توانم نام ببرم که آنان مسئولیت‌های سنگینی بر عهده دارند.

احترام شما برای مردان سالخورده کجا بود؟ بدون آن‌که همهٔ مردان مسئول را برای سنجیدن موضوع درگیر کنید، چه اقتداری می‌توانستید اعمال کنید؟ اما اکنون بیابید موضوع را بررسی کنیم. باید اکنون بازنگری کنیم که آیا، با توجه به کاری که مورد غفلت واقع شده، این داوری خداوند است که غیرت خود را برای به پیش بردن کار حتی یک سال دیگر نشان دهید. اگر بناست کار را با یاری‌ای که با شما همراه خواهد شد یک سال دیگر ادامه دهید، باید تغییری در شما و الدر پرسکات روی دهد. و دل‌های خود را در برابر خدا فروتن سازید. خداوند باید در شما نمود تجربه‌ای متفاوت را ببیند، زیرا اگر تاکنون مردانی در این [زمان] حاضر نیاز به از نو تبدیل یافتن داشته‌اند، آنان الدر دنیلز و الدر پرسکات‌اند.

باید هفت مرد برگزیده شوند که مردانی صاحب حکمت باشند و به واسطهٔ عمل فیض خدا [بدهند] گواهی [بر] تبدیل مجدد. زیرا هر گروهی از مردان که چنان کور شده‌اند که نتوانند از علت به معلول استدلال کنند، چنان‌که مردانی را که بار مسئولیت‌های کار را بر دوش کشیده‌اند و این رؤسای کنفرانس‌ها را نادیده بگیرند، [که] مردانی [که] بیش از دو سال کار را بر دوش کشیده‌اند کنار گذاشته شوند و چنان پیامد شتاب‌زده‌ای رخ دهد که مردم همان کاری را که سال‌ها پیش چشم‌شان نهاده شده بود—کار شهرها—را فروگذارند، و هیچ، یا جز بسیار اندک، توجهی [شود] به پیرمردان برای مشورت، بلکه چیزهایی را که خود برمی‌گزینند برای مردم اعلام کنند، خود گواهی می‌دهد که این مردان برای سپردن کاری چنین عظیم و شگفت‌انگیز امن و قابل اعتماد نیستند.

مسیح نمرده است. او هرگز اجازه نخواهد داد کارش به این شیوهٔ عجیب پیش برده شود. به کتاب‌ها دست نزنید. اگر تغییری ضروری باشد، خدا هماهنگی آن تغییر را تضمین خواهد کرد، اما وقتی پیامی همراه با مسئولیت‌های سنگین به مردمان سپرده شده است، [خدا] وفاداری می‌طلبد که با محبت عمل کند و جان را پاک سازد. مشایخ دنیلز و پرسکات هر دو به تبدیل دوباره نیاز دارند. کاری غریب راه یافته است و با کاری که مسیح برای انجامش به جهان ما آمد هماهنگ نیست؛ و همه کسانی که حقیقتاً تبدیل شده‌اند اعمال مسیح را انجام خواهند داد.

ما همه [باید] کاری را به انجام رسانیم که پدر را جلال دهد. ما به بحران رسیده‌ایم—یا در همین زمان آمادگی با منش عیسی مسیح همسو شویم یا به [آن] مبادرت نورزیم. الدر دنیلز، [نباید] احساس کنید مجازید که صدایتان در بلندا شنیده شود، چنان‌که در شرایط مشابه کرده‌اید. و بدانید، رئیس یک کنفرانس حاکم نیست. او در ارتباط با مردان خردمندی کار می‌کند که منصب ریاست را بر عهده دارند و خدا آنان را پذیرفته است. او آزادی آن را ندارد که در نوشته‌های کتاب‌های چاپ‌شده از قلم‌هایی که خدا آن‌ها را پذیرفته است، دخالت کند. آن‌ها دیگر نباید اعمال نفوذ کنند مگر آنکه کمتر از قدرت حکمرانی و سلطه‌گری نشان دهند. بحران فرا رسیده است، زیرا خدا بی‌حرمت خواهد شد.

«خداوند به شهرهای کارناشده چگونه می‌نگرد؟ مسیح در آسمان است. اکنون اقرار آن باید این باشد: "هیچ فرمانروایی ملوکانه‌ای نیست. و اکنون بحران این جهان است. اکنون من آن قدرتی هستم که نجات دهم یا هلاک سازم. اکنون زمانی است که سرنوشت همه در دستان من است. من جان خود را داده‌ام تا جهان را نجات دهم. و «من، اگر برافراشته شوم،» فیض نجات‌بخشی که عطا خواهم کرد ثابت خواهد نمود که همه آنان که بر حسب شباهت الهی شکل یابند و با من یکی باشند، همان‌گونه که من با قدرت فیض فدیة‌کنندهٔ خود عمل می‌کنم، عمل خواهند کرد." هر که بخواهد، [باید] با برادران خود متحد شود تا کاری را که به ایشان سپرده شده است به انجام رسانند، آنگاه که در جایگاه‌های مسئولیت، زیر نظر مشورتی که خداوند می‌دهد، قرار دارند، و با نهایت جدیت بکوشند در هماهنگی کامل با او عمل کنند، با او که جهان را چنان محبت نمود که جان خویش را قربانی کامل برای نجات جهان داد. به خادمان خود سخن می‌گویم که چون به کار در شهرهای ما داخل می‌شوند، وقاری آرام و مقدس همراه خدمت کلام باشد. ما نمی‌توانیم تأثیر درست را بر اذهان مردم بر جای گذاریم اگر ما... [یک‌سوم پایینی این صفحه سفید گذاشته شده است.]»

از دفترچهٔ خاطراتم نقل می‌کنم. حقیقت آنگونه که در عیسی است—آن را بر زبان آورید، برایش دعا کنید، هر کلمه‌اش را در سادگی‌اش باور کنید. چه به دست خواهید آورد اگر خطاها را در برابر مردانی بگذارید که از ایمان برگشته و به ارواح فریبنده گوش سپرده‌اند؛ همان مردانی که تا همین اواخر با ما در ایمان بودند؟ آیا جانب شیطان را خواهید گرفت؟ توجه خود را به کشتزارهای کارننده معطوف کنید. کاری جهانی پیش روی ماست. به من تصاویری دربارهٔ جان کلاگ داده شد.

یک شخصیت بسیار جذاب اندیشه‌های نهفته در استدلال‌های فریبنده‌ای را که ارائه می‌کرد نمایان می‌ساخت؛ دیدگاه‌هایی متفاوت با حقیقت ناب کتاب مقدس. و کسانی که در پی چیز تازه‌ای گرسنه و تشنه بودند، اندیشه‌هایی [چنان فریبنده] را پیش می‌بردند که الدر پرسکات در خطری بزرگ بود. الدر دنیلز در خطر بزرگی [از] گرفتار شدن در توهمی بود که اگر این دیدگاه‌ها بتوانند همه‌جا بیان شوند، گویی جهانی نو خواهد شد.

بله، چنین می‌شد، اما در حالی که ذهن‌هایشان بدین‌سان مشغول بودند، به من نشان داده شد که برادر دانیلز و برادر پرسکات داشتند باورها و گرایش‌هایی با ظاهری روحانی‌نما را در تجربه خود می‌آمیختند و مردم ما را به سوی احساسات زیبایی می‌کشاندند که اگر ممکن می‌بود، حتی برگزیدگان را نیز می‌فریفت. باید با قلم خود [این نکته را] بنویسم که این برادران در اندیشه‌های فریبنده خود کاستی‌هایی می‌دیدند—اندیشه‌هایی که حقیقت را در وضعیت عدم قطعیت قرار می‌داد—و چنان جلوه می‌کردند که گویی تشخیص روحانی عظیمی دارند. اکنون باید به آنان بگویم [که] وقتی این موضوع به من نشان داده شد، آن هنگام که کشیش دانیلز برای دفاع از ایده‌هایش درباره «Daily» صدای خود را چون شیپور بلند می‌کرد، نتایج بعدی نیز به من ارائه شد. مردم ما داشتند دچار سردرگمی می‌شدند. نتیجه را دیدم، و سپس به من هشدارهایی داده شد که اگر کشیش دانیلز، بی‌اعتنا به پیامدها، چنین تحت تأثیر قرار گیرد و به خود اجازه دهد باور کند که تحت الهام خداست، شکاکیت در سراسر صفوف ما کاشته خواهد شد و ما در وضعیتی قرار خواهیم گرفت که شیطان پیام‌های خود را پیش ببرد. بی‌ایمانی راسخ و شکاکیت در اذهان انسان‌ها کاشته خواهد شد و محصول‌های عجیب شر جای حقیقت را خواهند گرفت. — دست‌نوشته ۶۷، ۱۹۱۰، ۸-۱. انتشار دست‌نوشته‌ها، جلد ۲۰، ۲۲-۱۷.

به کسانی که ندای ساعت داوری را سر دادند، دیدگاه درست درباره "دائمی" در کتاب دانیال داده شد. به واسطه دست‌های انسانی که کتاب دانیال را ترجمه کردند، و سپس به وسیله انسان‌هایی که تحت هدایت فرشتگانی بودند که از آسمان رانده شده بودند، فهم درست "دائمی" پنهان شده است، هرچند آشکارا پیش چشم است. در دانیال، هرگاه واژه‌ای که به "دائمی" ترجمه شده به کار می‌رود، نباید واژه انسانی افزوده شده "قربانی" را نیز در بر بگیرد. در آیه سیزدهم فصل هشتم دانیال، یکی از پنج باری را می‌یابیم که این واژه در کتاب دانیال به کار رفته است. در همان آیه، "هفت بار" لاویان بیست‌وشش نیز شناسایی می‌شود، اما از طریق همان نوع دست‌کاری انسانی، در حالی که پیش چشم است، پنهان شده است.

این واقعیت را در مقاله بعدی بررسی خواهیم کرد.